

Sognepræst Christensen, der er født den 11. September 1893, bestod i Sommeren 1921 teologisk Embedseksamen, hvorefter han fra 1921—22 var Vikar ved Haslev Gymnasium og dernæst i Tiden fra den 1. August 1922 til den 30. September 1930 Lærer ved Fredericia private Realskole. Efter fornyede Studier ved Københavns Universitet bestod han den 1. Februar 1935 Skoleembedseksamen med Fagene Dansk og Religionshistorie. I Vinterhalvaaret 1936—37 underviste han i Dansk og Bibelkundskab ved Frederiksborg Højskole og virkede derefter i nogen Tid som Lærer ved Københavns kommunale Fortsættelseskursus.

Den 7. November 1938 kaldedes han til sit nuværende Embede og har saaledes, da han den 11. September 1933 fyldte 40 Aar, efter de herom gældende Regler ikke Ret til Pension.

Ministeriet maa imidlertid under Hensyn til, at den paagældende har virket som Lærer i ca. 9 Aar, herunder i ca. 8 Aar ved en statsunderstøttet Realskole, og i dette Tidsrum blandt andet har undervist i Religion, finde det ønskeligt, at der tillægges ham Ret til Pension, hvorfor man med Finansministeriets Tilslutning fremsætter nærværende Forslag.

Nr. 3 ad II. A. Fra Sognepræst for Sottrup Menighed i Haderslev Stift Kjølsest har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori den paagældende anholder om, at der maa blive tillagt ham forøget Pensionsalder.

Sognepræst Kjølsest, der er født den 17. Marts 1870 og teologisk Kandidat fra Sommeren 1895, var fra 1. April 1907 Præst for Lemvig og Omegns Valgmenighed, indtil han den 15. Juli 1920 konstitueredes i sit nuværende Embede, hvortil han modtog kongelig Udnævnelse den 21. April 1921.

I Henhold til Reglerne i Kapitel 2 i Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931, jfr. § 38 i Lov Nr. 144 af 28. April 1931 vil Sognepræst Kjølsesths Pensionsanciennitet først kunne regnes fra den 1. Maj 1926, saaledes at han ved Afskedigelsen med Udgangen af den Maaned, hvori han fylder 70 Aar, nemlig Marts 1940, vil have en Pensionsalder af 13 Aar og 11 Maaneder.

Da Sognepræst Kjølsest, saafremt han havde fortsat sin Virksomhed som Valgmenighedspræst, ifølge fast Praksis vilde have faaet tillagt en aarlig Understøttelse paa Finansloven, maa Ministeriet finde det rimeligt, at det Tidsrum, i hvilket han har virket som Valgmenighedspræst, samt hans Konstitutionstid i hans nuværende Embede regnes ham til Gode ved Pensionsalderens Fastsættelse.

Saafremt en Forøgelse af Pensionsalderen bevilges, skulde Sognepræsten ifølge Reglerne i Tjenestemandenslovens § 50, Stk. 3, jfr. Lov Nr. 85 af 27. Marts 1934 herefter for hvert Aar, hans Pensionsalder forøges, indbetale et Beløb af 281 Kr. 25 Ø. Ministeriet har imidlertid ved Skrivelse af 5. Marts 1934 — altsaa før fornævnte Lov af 27. Marts 1934 traadte i Kraft — i Anledning af et af Sognepræsten dengang indsendt Andragende om forhøjet Pensionsalder meddelt ham, at man paa daværende Tidspunkt ikke saa sig i Stand til at tage Stilling til Andragendet, og henvist Andrageren til, naar han søgte sin Afsked, paany at fremsende Andragendet, idet man dengang ikke var bekendt med den af Finansministeriet fulgte Bevillingspraksis med Hensyn til Forøgelse af Pensionsalder, men mente sig bundet til Bestemmelserne i Tjenestemandenslovens § 55.

Da Sognepræst Kjølsest, saafremt hans første Andragende om Pensionsalderens Forøgelse straks var søgt bevilget, vilde være blevet fritaget for Indbetaling af Pensionsbidrag og paa nærværende Tidspunkt — ca. 1 Aar før sin Afsked — meget vanskeligt vil kunne præstere den store Efterbetaling af saadant Bidrag, maa Ministeriet endvidere finde det meget ønskeligt, at der tilvejebringes Hjæmmel for, at hans Pensionsalder forøges uden Indbetaling af Pensionsbidrag i Overensstemmelse med de nævnte Lovbestemmelser.

Nærværende Ministerium har derefter om Sagen forhandlet med Finansministeriet, der efter stedfunden Brevveksling med Lønningsraadet har givet sin Tilslutning til, at der søges Hjæmmel for at tillægge den paagældende en Forhøjelse af hans Pensionsanciennitet paa 9 Aar og 1 Maaned med Fritagelse for Efterbetaling af Pensionsbidrag efter Reglerne i Tjenestemandenslovens § 50, Stk. 3, jfr. Lov af 27. Marts 1934.

I Overensstemmelse hermed har man herefter fremsat nærværende Forslag.